

Evolutia literaturii romanesti in Perioada pasoptista

Intervalul 1830-1860 este in cultura romana unul al elanurilor romantice, al proiectelor de mare anvergura ramase, cele mai multe, tot in mod romantic, neterminate.

Dupa temele si subiectele iluministilor, cu poezia lor de iatac, se descopera acum categoria departelui. Literatura paraseste schemele clasice bazate pe doctrina mimesis-ului si este atrasa de Phantasia.

Asadar, imaginarul scriitorului romantic va include visul ca forma de cunoastere (in locul Ratiunii, zeita clasicistilor si a iluministilor) ; miezului zilei ii este preferat miezul noptii ; in loc de claritate, rigoare, echilibru, armonie, solaritate vom avea nebulozitate, clar-obscur, incetitudine in sensul misterului, enigmaticului, diversitate.

Practic, in locul umanitatilor canonice care erau cultivate de clasicisti si iluministi vom gasi umanitati "ciudate", excesive , predispuse la gesturi extreme la reverie, la descatusari violente si la universuri imaginare.

Ego-ul romantic este supradimensionat si nu e de mirare ca generatia romantica a descopert geniul, adica fiinta dotata exceptional, cu calitati incovoratoare pentru ea si greu compatibila sau chiar incompatibila cu oamenii obisnuiti.

Primele semnale romantice vin in cultura noastra prin traducerile din Lamartine, facute de Ion Heliade Radulescu, un promotor neobosit al innoirii in Tara Romaneasca. El a infiintat primul ziar de la noi "Curierul romanesc", in 1829. El a infiintat prima forma de invatamant sistematic-liceul Sfantul Sava, 1818. A creat conditiile primelor reprezentari teatrale din Tara Romaneasca si s-a zbatut sa creeze o tara moderna, intelegand prin modernitate prezenta institutiilor specializate : scoala, ziare, teatre etc.

La fel a actionat un alt spirit neobist pentru Moldova, Gheorghe Asachi. Constatand absenta cartilor de literatura din bibliotecile romanilor, cei doi au initiat un program vast de traduceri in paralel cu indemnul de a se crea o literatura originala.

Programul lor era, in mod inerent, unul foarte permisiv : "Scrieti, baieti, numai scrieti, scrietice veti pute si cum veti putea, dar nu cu rautate" (I.H. Radulescu).

Asa se explica aparitia acelor forme fara fond (imitatii fara discernamant) care vor fi combinate energic de generatiile ulterioare. Deja Mihail Kogalniceanu schiteaza o grila mai critica in celebra "Introductie" publicata in primul numar din "Dacia literara" in 1840.

El afirma raspicat acolo: "vom critica cartea, iar nu persoana". Istoricii literari au echivalat ca program si ecouri aceasta "Introductie" cu mainifestul romantismului European, prefeta la drama "Cromwell" de Victor Hugo, 1828.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Toti scriitorii epocii se realizeaza proiectului din "Dacia literara", care miza pe : inspiratia din istoria nationala (unde se gasesc modele neamului) din folclor (unde se gasesc modele comportamentale simple) si din frumusetile patriei (unde gasesam motive de entuziasm).

Problema este ca la noi, scrisul aparand tarziu ca si diversele forme literare, curentele si stilurile care s-au succedat din culturile mari, in spatiul romanesc s-au consumat ca simultaneitate.

Sincronizarea cu Occidentul a insemnat, deci, preluarea simultana a tuturor esteticilor succesive la ei, astfel incat avem scriitori care sunt simultan clasici, romantici si realisti.

De exemplu Grigore Alexandrescu in meditatie (Umbra lui Mircea la Cozia, Mormintele, la Dragasani Rasaritul lunei, la Tismana) s-a clasat in fabule si epistole ; Costache Negruzzi este clasic si romantic la una si aceeaasi opera : Alexandru Lapusneanu ; Alecsandri este clasic in piese precum : " Ovidiu" sau "Fantana Blanduziei", este romantic in drama "Despot-Voda", parnasian in unele pasteluri si realist in prozele de calatorie.